

## DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

### Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

#### 16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

#### 2.nodaļa: Aplamās rīcības.

206.

Fanātisms nav pieļaujams, jo tajā nav ne atdevības, ne mīlestības, ne augstsirdības, bet tikai atgriešanās dzīvnieka stāvoklī. Fanātisms rada nodevību, naidu un cietsirdību. Fanātiķis nenonāk Ugunīgajā Pasaulē, jo tās atslēga ir mīlestība. Fanātisms kā ielaista slimība, ja tā nav laikā novērsta, tā nav izārstējama. Tādai apziņai jāsaņem lieli satricinājumi, lai saprastu īsto atdevību. Ar atgrūšanu vien nevar apgūt magnēta kādību, tāpēc tā rūpējas, lai jūs neaizlaistu garām nevienu draudzīguma apliecinājumu. Sirds ugunij jālieto labākais kurināmais. Draudzīguma uzkrājums izraisa īsto līdzcietību, kas ir fanātisma cietsirdības pretstats. Fanātisms pazīst tikai patību, kas iedomībā saka: “visu vai neko”. Un tā kā viss nav iespējams, tad nepaliek nekas. Tāpēc neņemiet vērā pat sīkas fanātisma pazīmes. Ārstējiet tās cildenā pacietībā kā lipīgu slimību. Tieši fanātisms satricināja brīnišķīgas Mācības un iznīcināja mīlestības asnus. Rūpīgi jāsaņem viss, kas spētu atvieglot Agni iekļūšanu mūsu sirdī.

207.

Pareizi novērots pēdējais pārbaudījums ar bailēm; kad īgns uzbudinājums, šaubas, kārdinājumi pielietoti, tad atliek zemāko slāņu drausmas. Bet nostiprinot saskari ar Hierarhiju, arī šie riebīgie skati neietekmēs sirdi. Var pat priecāties par mēģinājumiem iebiedēt, jo tie notiek jau pie pēdējās robežas.

208.

Lūk, runājam par Augstāko Sākotni, bet pasaulē patlaban norisinās viszemākās kādības darbi. Tā saskatāma veselu tautu neprātība. Patlaban norisinās seši kari, bet cilvēks tos neredz. Kā sprāgstošā viela krājas ļaunprātība, bet cilvēki nenojauš vulkānu. Parādības nebiedē pat pieredzējušus vadītājus, viņi domā, ka gan jau viss kaut kā beigsies.

209.

Aizmirstot visu, cilvēks aizmirst arī savu uzdevumu. Ne jau velti teikas min pārvēršanos dzīvnieka stāvoklī. Cilvēkam parādīti daudzi piemēri, lai brīdinātu laikā, bet tomēr nekad nav bijis tik daudz cilvēku – dzīvnieku kā tagad. Un ārējais aizsegs tikai atklāj iekšējo brūci. Mācība aicina palīdzēt pašiem sev un cienīt savu dabu. Bet tiem, kas tic Sātanam, pats rupjākais, tumšākais ļaunums šķiet pietiekoši labs. Nav iespējams aptvert, cik ļoti cilvēki nodevušies sātaniskiem rituāliem! Veselas skolas nodarbojas ar šādu kaitīgu pasākumu izplatīšanu. Daudz jau Esmu jums stāstījis par drausmām, bet ja redzu jaunus noziegumus, nevaru nebrīdināt vēlreiz. Nebrīnieties par reiboņiem un galvas sāpēm, ikviena jūsu enerģijas daļiņa saspringta un atrodas sardzē, jo jāaizsargājas pret daudziem šāviņiem. Tumšie pielieto nedzirdētu nekromantiju, lai izaicinātu viszemākos garus, sekas viņiem vienaldzīgas, viņiem jānostiprinās kaut uz brīdi.

## DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

### Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

**16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.**

**2.nodaļa: Aklamās rīcības.**

210.

Stingri jāšķiro pretrunīgums un darba īpatns paņēmiens. Ja kreilis var strādāt ar kreiso roku, tad viņa sasnieguma nozīme nebūs pretrunīga labās rokas darbam. Bet cilvēki ierobežoti konvencionāliem mērogiem un pat vēl tagad nespēj saprast, kur darba vērtība, katrs neparasts paņēmiens jau modina aizdomas. Cik zemiska izjūta ir aizdomība, tai nav nekā kopēja ar Ugunīgo Pasauli! Aizdomības lēkme cilvēku dara sliktāku par dzīvnieku, tam paliek kaut nojauta, bet aizdomība izdeldē visas jūtas. Protams, tā ir atlieka no vistumsākajiem laikiem.

Par laimi tā pakļaujas ārstēšanai ar suģestiju, bet šādu sērgu nevajag ielaist.

211.

Neskatoties uz pausto ārstu parastiem padomiem, miers un nervu centru atstāšana novārtā ne vienmēr ir derīgi. Gluži otrādi, senatnes Gudrība saka: - “Tu baidies, tāpēc tiksī divkārt nobaidīts.”

– “Tu vairs nebaidies, tātad, vari jau redzēt Ugunīgos Vārtus.”

No aizdomības vajag atkrafīties kā no aizsprostšķēršļa uz Ugunīgo Pasauli. Nedomājiet, ka daudzie apzīmējumi ir sinonīmi. Domājiet par tiem kā par dažādām šķautnēm. Kas zina, kura no tām atvērs visplašāko logu uz cēlonības un seku izpratni.

212.

Cilvēki žēlojas, ka viņiem nav skaidra Ugunīgās Pasaules aina. Neuzstāsim, kas šeit vainīgs. Ieteiksim viņiem iedomāties Ugunīgo Pasauli pēc savas iztēles. Kaut arī šāda iztēle būtu nabadzīga un miglaina, bet lai tā tomēr kaut kā sāktos. Sākumam var piemetināt, bet slikti, ja nav, kam piemetināt. Bet šāds vienaldzības stāvoklis padziļinās un kā akmens velk dzelmē visu pārējo. Patvarīgi neviens nedrīkst pārslogot apziņas robežas. Vidus ceļš ir teicams, jo arī tas augsts, bet daudzi vispār nespēj saprast vidusceļa augsto jēdzienu un to aizvieto ar banalitātes ceļu.